

hvor der er pres på, og udbygger den, er den eneste ting, som man med sikkerhed ved, at man får flere biler. Så skal der yderligere og yderligere og yderligere udbygges. Det vil sige, at den måde at løse problemer på, som trafikministeren gør her, er med en fuldstændig indbygget inert.

Det er derfor, jeg hverken kan forstå det der med færdselssikkerheden eller noget som helst andet. Vi står her med noget, som man løser på en helt traditionel måde, som vil øge problemet, i stedet for at se på, om vi kan gøre det på en anden måde, så vi begynder at tænke i nye baner, frem for blot at tænke i: Så går vi til seks spor, så går vi til otte spor.

Jeg mener: Vi havde en deputation i Folketinget en dag, hvor de først kom fra Vejle, de skulle have seks spor. 5 minutter efter kom de fra Køge, de skulle have otte spor. Og Helsingørmotorvejen skal også have lidt flere, for den er jo også lige blevet udvidet, og nu er den fyldt op, og så skal den have flere.

Har trafikministeren et eneste eksempel på, at man et sted har bygget motorvej, hvor der var pres på, hvor det ikke straks betød, at der skulle ske yderligere udvidelse?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare sige til ministeren, at det er ingen betingelse for Enhedslisten, at et forslag, der skal vedtages, absolut skal fremsættes af Enhedslisten. Vi så faktisk meget gerne, at der kunne fremsættes sribet af forslag af trafikministeren, som Enhedslisten kunne støtte. Det ville da være en lykkelig situation. Det er desværre ikke en situation, der er antydning af store muligheder for vil opstå på kort sigt, men det ville da være en lykkelig situation.

Så vil jeg bare sige til ministeren, at jeg forstår ikke, at ministeren ikke anerkender, at der er to fundamentalt forskellige trafikmodeller for hovedstadsområdet udvikling. Der er en model, som bygger på, at man bliver ved med at tro, at man kan bygge sig ud af problemet ved at lave flere vejspor. Så er der en model, hvor man prøver at flytte trafik over i det kollektive trafiksystem ved at udbygge det, ved at gøre det mere attraktivt, ved at gøre det mere effektivt, ved at gøre det billigere.

Det er de to forskellige systemer, man har. Så kan ministeren sige, at han ikke vil have den kollektive trafik, for det er han af ideologiske

grunde modstander af, men det er de to muligheder, der er.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

I forlængelse af den foregående taler kan jeg ikke lade være med at sige, at det udgangspunkt, at enten er man for biler, eller også er man for kollektiv trafik, efter min bedste overbevisning hører en anden tidsalder til, for det er et både-og. Uanset om man selv kører bil eller ej, er det både bil og kollektiv trafik, der er løsningen.

Til gengæld er jeg enig med hr. Keld Albrechtsen i, at investeringerne i den kollektive trafik har været alt for små i forhold til investeringerne i vejtrafikken. Det er det, vi skal have rettet op på, og det er egentligt det, der bragte mig herop.

Kl. 15.40

Jeg er sikker på, at det var en forglemmelse fra ministerens side, men jeg havde et spørgsmål, som handlede om den fleksibilitet, forligspartierne har udvist i forbindelse med en næsten fordobling af udgifterne til denne her løsning, som vi i dag behandler. Vil man være parat til en tilsvarende fleksibilitet i forhold til den del af forliget, som handler om kollektiv transport?

(Kort bemærkning).

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Hr. Martin Lidegaard kommer jo heldigvis tit i Trafikministeriet og ved, at jeg altid er meget fleksibel.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige, at den evige diskussion, om det hedder både-og eller enten-eller, når vi taler om kollektiv og individuel trafik, hører altså, som hr. Martin Lidegaard sagde, fortiden til. Det er jo et både-og. Det er ikke et enten-eller.

Til fru Margrete Auken: Her er jeg nødt til at kommentere det yderligere. Jeg har faktisk sidet og glædet mig til det. Jeg havde jo fået den opfattelse, at SF var begyndt at anlægge en ny og realistisk trafikpolitik, når det drejer sig om eksempelvis motorveje.

Jeg ved godt, at fru Margrete Auken ikke var i salen lige før påske, da hr. Jørn Jespersen havde fremsat et beslutningsforslag, hvor han meget stærkt gik ind for en motorvejsløsning omkring Silkeborg som en kombiløsning. Det var noget, hvor jeg kunne se, at alle i Folketinget rejste sig fra stolene og var lige ved at begynde at klappe – det undlod de dog, for det må vi ikke – for SF sagde, at vi skal have en motorvejsløsning om-